

10. ETKİNLİK

Konuşurken ve yazarken duygularımızı daha açık anlatmak için bazı ifadelere başvururuz. Bu ifadelerle istek, şaşırma, merak, memnuniyet, üzüntü, pişmanlık ve küçümseme gibi duygularımızı daha kolay iletiriz.

a. Aşağıdaki metni koyu yazılmış ifadelerle dikkat ederek okuyunuz.

(Sınıftaki öğrenciler, kendilerini mutlu eden olayları küçük kâğıtlara yazıp "duygu kutusu"na atarlar. Ertesi sabah kutunun yerinde olmadığını görürler.)

Elif: **İşe bak ki** dün burada duran kutu bugün ortadan kaybolmuş!

Kerem: **Acaba** birisi kutuyu başka bir yere mi götürdü?

Zeynep: **Yoksa** yazdıklarımızı birisi mi okudu?

Mete: **Ya** kutu yanlışlıkla çöpe atıldıysa?

Murat: **Güya** sınıftaki en önemli şey bu!

Elif: Öyle deme Murat, hepimizin güzel anıları var içinde. **Keşke** dün dolaba koyup kilitleseydik.

(Bir süre sonra öğretmen sınıfa girer. Kutuyu, kâğıtların düşmemesi için dolabın üzerine koyduğunu söyler.)

Murat: **İyi ki** öğretmenimize sormuşuz.

Elif: **Neyse ki** kutumuza bir şey olmamış. Boş yere telaşlanmışız.

b. Öğrenciler kutunun kaybolduğunu gördüklerinde hangi duyguları yaşamıştır? Yazınız.

Şaşkınlık ("İşe bak ki..."), merak ve şüphe ("Acaba birisi... Yoksa... Ya çöpe atıldıysa?"), pişmanlık ("Keşke dün dolaba koyup kilitleseydik."), küçümseme ("Güya sınıftaki en önemli şey bu!") ve sonrasında kutu bulununca ferahlama ve memnuniyet duygularını yaşamışlardır.

c. Metinde merak ve şüphe bildiren ifadelerin altını çiziniz, memnuniyet ve rahatlama bildiren ifadeleri ise daire içine alınız.

Merak ve şüphe bildiren ifadeler (Altı Çizilecek):

Acaba

Yoksa

Ya

Memnuniyet ve rahatlama bildiren ifadeler (Daire İçine Alınacak):

(İyi ki)

(Neyse ki)

ç. Kutunun gerçekten kaybolduğunu düşününüz. Metnin sonunu "maalesef, yazık ki, ne çare, ne fayda" ifadelerinden en az ikisini kullanarak yeniden yazınız.

(Öğretmen sınıfa girer. Öğrenciler heyecanla kutuyu sorarlar. Öğretmen üzüntüyle başını sallar.)

Öğretmen: Çocuklar, maalesef nöbetçi görevli sabah temizlik yaparken o kutuyu eski bir koli sanıp geri dönüşüme göndermiş.

Elif: Yazık ki o kadar güzel hatıramız ve içten duygularımız bir anda yok olup gitti!

Kerem: Keşke kutuyu dün akşam öğretmen masasının çekmecesine kilitleseydik, ne çare elden bir şey gelmiyor artık.